

KAJ LAHKO STORIM JAZ?

Pred mnogimi leti, ko svet še ni bil tako veličasten in ni imel tako velikega obsega kot danes, so ljudje naravo doživljali drugače. Ni jim bila „predmet“, kjer se nič zanimivega ne dogaja. Bila je mogočna, nepojmljiva sila. Ljudem ni nudila zgolj hrane in drv, nudila jim je zatočišče, in kar je najpomembneje, nudila jim je notranji mir. Po težkem dnevu so se lahko odpravili v naravo, da so si zbistrili misli in se pomirili.

Dandanes je tega vse manj. Če pogledamo naokoli, vidimo le še nekaj dreves, vse več pa je tovarn, delavnic in avtomobilov. Res je znanost močno napredovala in s tem se je onesnažilo tudi ozračje. Če dobro pomislimo, pa se je s tem onesnažilo tudi naše življenje, naše „srce“. Vse manj časa imamo za sprehod v naravo, ker smo ves čas na mobilnikih, računalnikih ali pred televizijskim sprejemnikom. Čeprav tega ne opazimo, s tem zelo onesnažujemo naravo. Človek je postal največji onesnaževalec vsega. Če si kdaj le vzamemo čas za sprehod po gozdu, vidimo divja odlagališča, vse polno odpadkov. Kdo je kriv za to? Človek, seveda. Malomarnost je naša „vrlina“. Ne skrbi nas, kaj odvržemo, kaj se razgradi in kaj ne. Na svetu je 7 milijard ljudi, vsak od njih vsak dan povprečno odvrže nekaj v naravo. Zanimivo, kajne? Koliko odpadkov se pojavi samo zato, ker se nam jih ne da odnesti do koša. Če bo šlo tako naprej, bodo ljudje čez 100 let živeli v dimu. V neznosnem smradu. Res je, da je veliko predavanj na temo zdravega življenja in okolja, pa vendar da vsak od nas premalo na to. Enostavno se večina na to požvižga. Toda, če bi stopili skupaj, bi lahko ustvarili boljši svet, boljšo prihodnost, boljše ljudi.

V spomladanskem času so značilne čistilne akcije, in bi se jih morali udeležiti vsi, pomagati in se ob tem tudi zabavati. Namesto plastenke bi kupili ustekleničeno vodo, steklenico pa bi obdržali in si vsak dan vanjo nalili vodo. Čisto in še poceni. Ljudje ne cenimo okolja, zato so stvari take, kot so. Luči puščamo ves čas prižgane, radio ves čas nekaj „govori“, kar pa je velika napaka. Vsa ta omrežna komunikacija spušča v ozračje nevidno sevanje, ki lahko zelo škoduje ljudem. Tudi telefon je nevarno imeti blizu sebe. Če primerjamo svet nekoč in danes, je seveda velika razlika tudi v ozaveščenosti. Čeprav v preteklosti niso imeli predavanj, informacij in znanja o zaščiti narave, so znali z okoljem bolj ravnati in ga ohranjali lepšega. Danes je vse drugače, kot da nam ni za nič mar.

Menim, da bi vsak od nas moral storiti malo več za ohranitev zdravega okolja. Vsak dan zalijmo rožo, ugasnimo luč tudi če odidemo le za 2 minuti, zaprimo vodo in je ne pustimo teči, odpadke odvrzimo v koš za smeti. Obnašajmo se kot prijatelji narave. Saj vendar ne želimo, da bi naši potomci živeli in umrli v smeteh, kajne?

GABRIJELA RAZBORŠEK, 2.Č